

Prejudiciālais jautājums

Vai ar LESD 20. un 21. pantu Savienības pilsonim piešķirtajai pārvietošanās un uzturēšanās brīvībai ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram Vācijas pilsoņiem, kuru pastāvīgā dzīvesvieta atrodas ārpus Vācijas Federatīvās Republikas, atbalsts izglītībai mācībām kādā citā Eiropas Savienības dalībvalstī esošā izglītības iestādē var tikt piešķirts tikai tad, ja šī izglītības iestāde atrodas pastāvīgās dzīvesvietas valstī vai tās kaimiņvalstī un turklāt šī atbalsta piešķiršanu pamato īpaši konkrētā gadījuma apstākļi?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 4. jūnijā iesniedza Raad van State (Nīderlande) — A. Adil/Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

(Lieta C-278/12)

(2012/C 287/30)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: A. Adil

Atbildētājs: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Šengenas Robežu kodeksa ⁽¹⁾ 21. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj īstenot valsts pilnvaras, kas ir noteiktas *Vreemdelingenwet* 2000 50. pantā un sīkāk izstrādātas *Vreemdelingenbesluit* 2000 4.17 a pantā, lai teritorijās pēc iekšējām robežām veiktu personu pārbaudi ar mērķi pārliecināties, vai šīs personas ievēro dalībvalstī noteiktās likumīgas uzturēšanās prasības?
- 2) a) Vai Šengenas Robežu kodeksa 21. pants nepieļauj tādas valsts pārbaudes, kādas ir paredzētas *Vreemdelingenwet* 2000 50. pantā, veikšanu, pamatojoties uz vispārēju informāciju un pieredzi saistībā ar personu pretlikumīgu uzturēšanos pārbaudes veikšanas vietā, kā paredzēts *Vreemdelingenbesluit* 2000 4.17 a panta 2. punktā, vai, veicot šādas pārbaudes, ir jābūt konkrētām norādēm, ka kāda no pārbaudāmajām personām attiecīgajā dalībvalstī atrodas nelikumīgi?
- b) Vai Šengenas Robežu kodeksa 21. pants nepieļauj šādas pārbaudes veikšanu ar mērķi iegūt a) punktā norādīto vispārējo informāciju un pieredzi saistībā ar nelikumīgu uzturēšanos, ja tas notiek ierobežotā apjomā?

- 3) Vai Šengenas Robežu kodeksa 21. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka pārbaudes pilnvaru ierobežošana tādā veidā, kā ir aprakstīts tādā tiesību normā kā *Vreemdelingenbesluit* 2000 4.17 a pants, ir pietiekama, lai nodrošinātu, ka pārbaudes praktiskajai īstenošanai nav robežpārbaudei līdzvērtīga iedarbība, kas ir aizliegta ar Šengenas Robežu kodeksa 21. pantu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regula (EK) Nr. 562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) (OV L 105, 1. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 20. jūnijā iesniedza Bundesfinanzhof (Vācija) — Finanzamt Düsseldorf-Mitte/Ibero Tours GmbH

(Lieta C-300/12)

(2012/C 287/31)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Finanzamt Düsseldorf-Mitte

Atbildētāja: Ibero Tours GmbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas 1996. gada 24. oktobra sprieduma lietā C-317/94 *Elida Gibbs* (*Recueil*, I-5339. lpp.) principiem izplatīšanas ķēdē nodokļa aprēķina bāze ir jāsamazina arī tad, ja starpnieks (šajā gadījumā — ceļojumu birojs) saņēmējam (šajā gadījumā — klientam-ceļotājam) starpniecības darījumā, kuru veicis starpnieks (šajā gadījumā — ceļojumu rīkotāja pakalpojums klientiem-ceļotājiem), atlīdzina daļu no cenas par starpniecības darījumu?
- 2) Gadījumā, ja uz pirmo jautājumu tiktu atbildēts apstiprinoši: vai Eiropas Savienības Tiesas sprieduma lietā *Elida Gibbs* (*Recueil*, I-5339. lpp.) principi ir piemērojami arī tad, ja Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK ⁽¹⁾ par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem, 26. pantā paredzētais īpašais režīms attiecas tikai uz ceļojumu rīkotāja starpniecības darījumu, nevis arī uz ceļojumu biroja starpniecības pakalpojumu?